

Διαδικασίες για την εφαρμογή δικαστικών αποφάσεων - Ιρλανδία

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

- 1 Ποια η έννοια της εκτέλεσης στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις;
- 2 Ποια αρχή ή ποιες αρχές είναι αρμόδιες για την εκτέλεση;
- 3 Ποιες οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να εκδοθεί ένας εκτελεστός τίτλος ή μια απόφαση;
 - 3.1 διαδικασία
 - 3.2 Οι κύριες προϋποθέσεις
- 4 Αντικείμενο και φύση των μέτρων εκτέλεσης
 - 4.1 Ποια περιουσιακά στοιχεία μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο εκτέλεσης;
 - 4.2 Ποια τα αποτελέσματα των μέτρων εκτέλεσης;
 - 4.3 Ποια η ισχύς αυτών των μέτρων;
- 5 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά της απόφασης που διατάσσει ένα τέτοιο μέτρο;
- 6 Υπάρχουν περιορισμοί στην εκτέλεση, ιδίως όσον αφορά την προστασία του οφειλέτη ή τις προθεσμίες;

1 Ποια η έννοια της εκτέλεσης στις αστικές και εμπορικές υποθέσεις;

Στην Ιρλανδία δεν υφίσταται ακριβής ορισμός για την έννοια της εκτέλεσης. Από πρακτική άποψη, εκτέλεση είναι η πράξη της εφαρμογής μιας δικαστικής απόφασης ή διαταγής. Η εν λόγω πράξη εκτέλεσης επικυρώνεται συνήθως από το δικαστήριο πριν τεθεί σε εφαρμογή.

Τα συνηθέστερα μέσα εκτέλεσης αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις στην Ιρλανδία είναι τα ακόλουθα:

Αναγκαστική κατάσχεση

Το μέτρο αυτό περιλαμβάνει την κατάσχεση των περιουσιακών στοιχείων του καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη. Το δικαστήριο εκδίδει διαταγή κατόπιν αιτήματος του υπέρ ου η εκτέλεση δανειστή, διατάσσοντας τον αρμόδιο δημόσιο λειτουργό (county registrar ή sheriff στην περίπτωση του Δουβλίνου ή του Κορκ) να κατάσχει περιουσιακά στοιχεία μέχρι της αξίας της επιδικασθείσας οφειλής (συμπεριλαμβανομένων τυχόν δικαστικών εξόδων). Τα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία μπορούν στη συνέχεια να πωληθούν προκειμένου να εξοφληθεί η οφειλή.

Καταχώριση

Η έκδοση της απόφασης δημοσιοποιείται με την καταχώρισή της στο μητρώο αποφάσεων (register of judgments) του ανώτερου δικαστηρίου (High Court). Το εν λόγω μητρώο περιέχει κάθε απόφαση της οποίας η καταχώριση ζητήθηκε από τον δανειστή, ανεξαρτήτως του εάν εκδόθηκε από το περιφερειακό δικαστήριο (District Court), το κομητειακό δικαστήριο (Circuit Court) ή το ανώτερο δικαστήριο (High Court). Το όνομα και η διεύθυνση του οφειλέτη καθώς και λεπτομέρειες της απόφασης δημοσιεύονται σε ορισμένες εφημερίδες και εμπορικά έντυπα, όπως π.χ. το Stubbs Gazette. Επιπλέον, οι πληροφορίες αυτές καταγράφονται και από πιστωτικά ιδρύματα και η μη εκτέλεση απόφασης ενδέχεται να επηρεάσει την πρόσβαση του οφειλέτη σε χρηματοδότηση.

Ένορκη βεβαίωση για την εγγραφή υποθήκης δυνάμει δικαστικής απόφασης

Ο δανειστής μπορεί να καταρτίσει ένορκη βεβαίωση σχετικά με την έκδοση της απόφασης και στη συνέχεια, με την έγκριση του αρμόδιου δικαστηρίου, εγγράφεται υποθήκη δυνάμει της απόφασης (judgment mortgage) επί των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη. Τα έσοδα από την πώληση των περιουσιακών στοιχείων, ανάλογα με την προτεραιότητα άλλων υποθηκών, πρέπει να διατεθούν για την εξόφληση της οφειλής πριν καταβληθούν στον οφειλέτη. Είναι επίσης δυνατό να ζητηθεί η έκδοση διαταγής κατάσχεσης και διαταγής αναγκαστικής πώλησης των περιουσιακών στοιχείων.

Διαταγές πληρωμής σε δόσεις / Διαταγές προσωπικής κράτησης

Σύμφωνα με τους νόμους για την εκτέλεση δικαστικών διαταγών ([Enforcement of Court Orders Acts 1926 to 2009](#)), μπορεί να υποβληθεί αίτηση στο περιφερειακό δικαστήριο (District Court) για την έκδοση διαταγής πληρωμής με δόσεις του επιδικασθέντος με την απόφαση ποσού. Ο δικαστής λαμβάνει υπόψη την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη και αποφασίζει το ύψος της καταβλητέας δόσης. Διαταγή προσωπικής κράτησης μπορεί να εκδοθεί μόνο σε βάρος φυσικών και όχι νομικών προσώπων, δηλαδή εταιρειών. Σε περίπτωση μη πληρωμής σε συμμόρφωση με διαταγή πληρωμής σε δόσεις, μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής προσωπικής κράτησης. Ουσιαστικά, αυτό σημαίνει ότι εάν έχετε την οικονομική δυνατότητα να πληρώσετε αλλά αρνηθείτε, ενδέχεται να οδηγηθείτε στη φυλακή.

Κατάσχεση μισθού

Ο δανειστής μπορεί να ζητήσει την έκδοση διαταγής για την παρακράτηση ποσών απευθείας από τα ημερομίσθια/τον μισθό του οφειλέτη. Ως αποτέλεσμα, η πληρωμή πραγματοποιείται από τον εργοδότη του οφειλέτη απευθείας στον δανειστή.

Διαταγή κατάσχεσης στα χέρια τρίτου

Όταν ο δανειστής γνωρίζει ότι υφίσταται χρέος τρίτου προς τον οφειλέτη, μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο την έκδοση διαταγής με την οποία ο τρίτος προσκαλείται να καταβάλει συγκεκριμένο ποσό απευθείας στον δανειστή. Η έκδοση της διαταγής εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου.

Ορισμός διαχειριστή για τη διασφάλιση της ικανοποίησης του δανειστή (Receiver by Equitable Execution)

Το μέτρο αυτό συνίσταται στο διορισμό από το δικαστήριο διαχειριστή, ο οποίος διασφαλίζει, παραδείγματος χάριν, ότι τα έσοδα από την πώληση περιουσιακού στοιχείου από τον οφειλέτη θα διατεθούν για την εξόφληση της οφειλής. Η απόφαση για τον ορισμό διαχειριστή εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου.

Πρέπει να σημειωθεί ότι τα μέσα με τα οποία επιδιώκεται η εκτέλεση απόφασης είναι θέμα που αφορά τον δανειστή και τους νομικούς συμβούλους. Η ιρλανδική δικαστική υπηρεσία ([Court Service](#)) δεν προτείνει την ανάληψη καμίας συγκεκριμένης ενέργειας. Ο κατάλογος δεν είναι εξαντλητικός και σκοπός του είναι να περιγραφούν σε γενικές γραμμές οι διαδικασίες που χρησιμοποιούνται συχνότερα στην Ιρλανδία.

2 Ποια αρχή ή ποιες αρχές είναι αρμόδιες για την εκτέλεση;

Για την εκτέλεση απόφασης εθνικού δικαστηρίου απαιτείται συνήθως η έγκριση του δικαστηρίου που την εξέδωσε (βλέπε ανωτέρω). Σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως π.χ. στην αναγκαστική κατάσχεση και στην καταχώριση της απόφασης, δεν απαιτείται η υποβολή αίτησης στο δικαστήριο και η αίτηση εκτέλεσης μπορεί να υποβληθεί στη γραμματεία του αρμόδιου δικαστηρίου.

Σε ό,τι αφορά αποφάσεις από άλλα κράτη μέλη της ΕΕ, αρμόδιο είναι το ανώτερο δικαστήριο (High Court). Ωστόσο, αν πρόκειται για περιοδική πληρωμή διατροφής που έχει πιστοποιηθεί ως ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ, αρμόδιο είναι το περιφερειακό δικαστήριο (District Court).

3 Ποιες οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να εκδοθεί ένας εκτελεστός τίτλος ή μια απόφαση;

3.1 διαδικασία

Οι δικαστικές αποφάσεις και ορισμένες μη δικαστικές αποφάσεις είναι εκτελεστές. Σε αυτές περιλαμβάνονται τόσο οι δικαστικές διαταγές όσο και οι αποφάσεις που εκδίδονται με συνοπτικές διαδικασίες και καταχωρίζονται από τον γραμματέα (registrar) στο ανώτερο δικαστήριο (High Court) ή από τον κομητειακό γραμματέα (country registrar) στο κομητειακό δικαστήριο (Circuit Court).

Για την εκτέλεση της απόφασης απαιτείται συνήθως η έγκριση του δικαστηρίου που την εξέδωσε. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως π.χ. στην αναγκαστική κατάσχεση και στην καταχώριση απόφασης, δεν απαιτείται η υποβολή αίτησης στο δικαστήριο. Η έγκριση μπορεί να δοθεί από τη γραμματεία του αρμόδιου δικαστηρίου.

Σε ό,τι αφορά αποφάσεις άλλων ένομων τάξεων οι οποίες είναι εκτελεστές βάσει κανονισμών της ΕΕ, αρμόδιο είναι το ανώτερο δικαστήριο (ή αν πρόκειται για περιοδική πληρωμή διατροφής που έχει πιστοποιηθεί ως ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος, αρμόδιο είναι το περιφερειακό δικαστήριο). Τα καθήκοντα σε σχέση με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 44/2001 (όπως αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1215/2012 ο οποίος ισχύει για τους δικαστικούς συμβιβασμούς που εγκρίνονται ή συνάπτονται από τις 10

Ιανουαρίου 2015 και μετά) έχουν ανατεθεί στον αρμόδιο δικαστικό λειτουργό του ανώτερου δικαστηρίου (Master of the High Court), και με την υποβολή σχετικής αίτησης σε δημόσια συνεδρίαση μια απόφαση μπορεί να κηρυχθεί εκτελεστή στην Ιρλανδία και στη συνέχεια να εκδοθεί διαταγή για την εκτέλεσή της.

Απόφαση που έχει πιστοποιηθεί ως ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος, ο οποίος έχει εκδοθεί βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 805/2004, αναγνωρίζεται ως απόφαση του ανώτερου δικαστηρίου, έχει τα ίδια αποτελέσματα με αυτήν και εκτελείται ανάλογα. Αρμόδιο για την εκτέλεση απόφασης περί περιοδικής πληρωμής διατροφής που έχει πιστοποιηθεί ως ευρωπαϊκός εκτελεστός τίτλος είναι το περιφερειακό δικαστήριο. Οι εθνικές ρυθμίσεις που διέπουν την εν λόγω διαδικασία περιλαμβάνονται στο νομοθετικό διάταγμα S.I. 274 του 2011.

Αν πρόκειται για απόφαση που αφορά μη αμφισβητούμενη αξίωση και πρέπει να εκτελεστεί σε άλλο κράτος μέλος της ΕΕ, το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση είναι αρμόδιο για τις αιτήσεις που συνδέονται με την εκτέλεσή της σύμφωνα με τον κανονισμό 805/2004 για τη θέσπιση του ευρωπαϊκού εκτελεστού τίτλου.

Η αίτηση για την εκτέλεση απόφασης υποβάλλεται συνήθως στο δικαστήριο (ή στη γραμματεία του δικαστηρίου) από δικηγόρο, μολοντί δεν είναι απαραίτητο για τον δανειστή να διαθέτει νομική εκπροσώπηση. Όλες οι αιτήσεις πρέπει να υποβάλλονται αυτοπροσώπως και δεν επιτρέπεται η υποβολή τους μέσω ταχυδρομείου. Ορισμένες αιτήσεις που υποβάλλονται σε γραμματείες των δικαστηρίων μπορούν να αποστέλλονται ταχυδρομικά, όπως π.χ. οι αιτήσεις για την εκτέλεση, την καταχώριση και την έγκριση δικαστικής απόφασης με σκοπό την κατάρτιση ένορκης βεβαίωσης για την εγγραφή υποθήκης δυνάμει δικαστικής απόφασης. Συμβουλές όσον αφορά τις πρακτικές λεπτομέρειες και τη διαδικασία παρέχει το τμήμα αποφάσεων (Judgments Section) του ανώτερου δικαστηρίου στη διεύθυνση HighCourtCentralOffice@Courts.ie.

Τα έξοδα (τέλη) που επιβάλλει η υπηρεσία Court Service είναι πολύ χαμηλά και μπορούν να αναζητηθούν στην ενότητα [Fees Orders](#) του ιστοτόπου της δικαστικής υπηρεσίας ([Courts Service](#)). Τα έξοδα που ενδέχεται να προκύψουν λόγω της ανάθεσης εντολής σε δικηγόρο είναι ζήτημα που αφορά τον δανειστή και τον νόμιμο εκπρόσωπό του. Το δικαστήριο ενδέχεται να επιδικάσει σε διάδικο το σύνολο ή μέρος των εξόδων που προκύπτουν στο πλαίσιο της διαδικασίας εκτέλεσης

3.2 Οι κύριες προϋποθέσεις

Στο άρθρο 15 του νόμου του 1926 για την εκτέλεση των δικαστικών διαταγών ([Enforcement of Court Orders Act 1926](#) (όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 1 του δεύτερου νόμου περί δικαστηρίων του 1986 [[Courts \(No. 2\) Act 1986](#)])) προβλέπεται ότι όταν υπάρχει οφειλή βάσει διαταγής ή απόφασης, ο δανειστής μπορεί να ζητήσει από το περιφερειακό δικαστήριο την κλήτευση του οφειλέτη προκειμένου να εξετασθεί η οικονομική του κατάσταση από τον δικαστή του περιφερειακού δικαστηρίου. Η αίτηση για την έκδοση διαταγής εκτέλεσης πρέπει να υποβληθεί εντός έξι ετών από την ημερομηνία της δικαστικής διαταγής ή εντολής. Ο δανειστής πρέπει να υποβάλει στοιχεία που να αποδεικνύουν την αρχική οφειλή και ο οφειλέτης πρέπει να συμπληρώσει δήλωση περιουσιακής κατάστασης. Το άρθρο 16 του νόμου του 1926, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 9 του νόμου του 1986, επιτρέπει την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων και την αντεξέταση του οφειλέτη ή του δανειστή. Μια διαταγή εκτέλεσης μπορεί να παραμείνει σε ισχύ για δώδεκα έτη από την ημερομηνία της σχετικής εντολής ή διαταγής.

4 Αντικείμενο και φύση των μέτρων εκτέλεσης

4.1 Ποια περιουσιακά στοιχεία μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο εκτέλεσης;

Το αντικείμενο της εκτέλεσης μπορεί να είναι περιουσιακά στοιχεία κάθε είδους, με εξαίρεση τα αναλώσιμα αγαθά ή τα αγαθά που είναι στην κατοχή του οφειλέτη για πώληση επί παρακαταθήκη.

4.2 Ποια τα αποτελέσματα των μέτρων εκτέλεσης;

Το μέρος που δεν συμμορφώνεται με δικαστική διαταγή ενδέχεται να υποστεί κυρώσεις για απείθεια. Οι ποινές που μπορεί να επιβάλει ένα δικαστήριο περιλαμβάνουν πρόστιμα ή φυλάκιση για όσο διαρκεί η απείθεια. Ως εκ τούτου, δεν τίθεται χρονικό όριο στη διάρκεια της ποινής φυλάκισης. Το ίδιο ισχύει και για κάθε τρίτο ο οποίος παραβιάζει τους όρους δικαστικής διαταγής.

Πρέπει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 20 του νόμου του 1926 για την εκτέλεση των δικαστικών διαταγών ([Enforcement of Court Orders Act 1926](#)), η φυλάκιση οφειλέτη λόγω μη συμμόρφωσης με διαταγή πληρωμής σε δόσεις δεν συνιστά εξόφληση ή απόσβεση της οφειλής ή μέρος αυτού και δεν εμποδίζει τον δανειστή να καταφύγει σε άλλα μέσα για την είσπραξη της οφειλής.

Οι τράπεζες και τα άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα έχουν τις ίδιες υποχρεώσεις με τα άλλα μέρη όσον αφορά τη συμμόρφωση με τις δικαστικές διαταγές. Όταν συντρέχουν περιστάσεις που δεν καλύπτονται ρητά από τη δικαστική διαταγή, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η νομοθεσία και οι κανονισμοί οι οποίοι διέπουν τις πληροφορίες προσωπικού χαρακτήρα που βρίσκονται στη διάθεση του σχετικού ιδρύματος (όπως π.χ. ο νόμος του 1998 για την προστασία των προσωπικών δεδομένων ([Data Protection Act 1988](#))).

4.3 Ποια η ισχύς αυτών των μέτρων;

Ορισμένες διαταγές ορίζουν πάντα την προθεσμία εντός της οποίας το ενεχόμενο μέρος πρέπει να συμμορφωθεί με τους όρους της, μολονότι αυτό δεν συμβαίνει πάντα. Μια δικαστική απόφαση ισχύει για δώδεκα έτη, μολονότι η διάρκεια ισχύος ορισμένων μέτρων εκτέλεσης καθορίζεται συχνά στον κανονισμό διαδικασίας των δικαστηρίων ή στη νομοθεσία. Ενδεικτικά, αναφέρεται ότι μια διαταγή εκτέλεσης του ανώτερου δικαστηρίου ισχύει για ένα έτος μετά την έκδοσή της. Μετά την παρέλευση του συγκεκριμένου διαστήματος απαιτείται νέα διαταγή εκτέλεσης.

5 Υπάρχει δυνατότητα προσφυγής κατά της απόφασης που διατάσσει ένα τέτοιο μέτρο;

Το ένδικο μέσο δεν στρέφεται συνήθως κατά του μέτρου εκτέλεσης, όπως αυτό έχει εγκριθεί από τη γραμματεία του δικαστηρίου, αλλά κατά της απόφασης επί της ουσίας ή της διαταγής στην οποία βασίζεται το μέτρο. Το θιγόμενο μέρος μπορεί να προσφύγει στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο για την ακύρωση της απόφασης ή της διαταγής. Οι προθεσμίες για την άσκηση ένδικων μέσων διαφέρουν και έχουν ως εξής:

- στο κομητειακό δικαστήριο κατά απόφασης ή διαταγής του περιφερειακού δικαστηρίου: 14 ημέρες από την απόφαση ή τη διαταγή
- στο ανώτερο δικαστήριο κατά διαταγής του κομητειακού δικαστηρίου: 10 ημέρες από την ημερομηνία της διαταγής
- στο ανώτερο δικαστήριο κατά διαταγής του Master's Court: 6 ημέρες από την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της διαταγής ή, αν η διαταγή εκδόθηκε χωρίς ειδοποίηση της άλλης πλευράς (ex parte), 6 ημέρες από την κοινοποίηση της εν λόγω διαταγής ή, αν η διαταγή δεν έγινε αποδεκτή, 6 ημέρες από την ημερομηνία της μη αποδοχής της (ένας μήνας από την κοινοποίηση ή επίδοση της διαταγής σε περίπτωση εκτέλεσης αλλοδαπής απόφασης δυνάμει του κανονισμού 44/2001)
- στο εφετείο (Court of Appeal) κατά διαταγής του ανώτερου δικαστηρίου: είτε 10 είτε 28 ημέρες από την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της διαταγής, ανάλογα με το είδος της υπόθεσης
- στο ανώτατο δικαστήριο (Supreme Court) κατά διαταγής του ανώτερου δικαστηρίου ή του εφετείου: 28 ημέρες από την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της διαταγής

6 Υπάρχουν περιορισμοί στην εκτέλεση, ιδίως όσον αφορά την προστασία του οφειλέτη ή τις προθεσμίες;

Μια απόφαση ισχύει για 12 έτη και καμία διαδικασία δεν μπορεί να κινηθεί βάσει της απόφασης μετά την πάροδο 12 ετών από την ημερομηνία κατά την οποία αυτή τέθηκε σε ισχύ. Επιπλέον, η διάρκεια ισχύος ορισμένων μέτρων εκτέλεσης καθορίζεται συχνά στον κανονισμό διαδικασίας των δικαστηρίων ή στη νομοθεσία. Ενδεικτικά, αναφέρεται ότι μια διαταγή εκτέλεσης του ανώτερου δικαστηρίου ισχύει για ένα έτος μετά την έκδοσή της. Μετά την παρέλευση του συγκεκριμένου διαστήματος απαιτείται νέα διαταγή εκτέλεσης. Ένα ακόμα σχετικό παράδειγμα είναι ότι απαιτείται δικαστική έγκριση για την έκδοση διαταγής εκτέλεσης του ανώτερου δικαστηρίου όταν έχει παρέλθει διάστημα μεγαλύτερο των έξι ετών από την έκδοση της εκτελεστής δικαστικής διαταγής.

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΑΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τελευταία επικαιροποίηση: 09/08/2017